

[Hans Knudsen.]

denne ulighed ikke forøges for det kommende skatteår. Vi må være klar over, at for hvert år, hvor befolkningens indkomster forøges i takt med stigningen af prisniveau og leveomkostninger, vokser uligheden i skattefordelingen, fordi en skatteskala nu engang bør svare både til prisniveau og leveomkostninger.

Det fremgår da også af forslaget til udskrivningslov, at finansministeren her stiller forslag om visse ændringer, som ikke berører det samlede provenu, men som alligevel giver lettelse for de små og for de mellemste indkomstgrupper. Dette forslag indeholder den ændring i forhold til den gældende lov for i år, at man forhøjer mindstebeløbet, hvoraf der berægnes skat, fra 2 000 kr. til 2 400 kr. Det vil i praksis betyde, at et ægtepar uden børn skal have en samlet indtægt på ca. 4 000 kr. mod i år ca. 3 600 kr., før skattepligt til staten indtræder. En sådan forhøjelse af bundgrænsen har vi jo heller ikke været ukendt med i de foregående år, og jeg betragter det forslag, der foreligger i år, ret og slet som en nødvendig ajourføring overfor disse småindkomster. Der er jo overhovedet ikke skatteevne i så lave indkomstgrupper. Men det betyder for statsskattens vedkommende, at ca. 80 000 skatteydere vil blive fritaget for statsskat i det kommende år.

Det er måske værd at tilføje her, ikke mindst på baggrund af mange mærkelige avispåstande i de senere dage om, at der vil blive færre og færre skatteydere, at de mange tusinde, der nu fritages, ikke alle er skatteydere, som hidtil har betalt statsskat, men en meget stor part af dem er folk, som også hidtil har været fritaget, men som efterhånden ved de små stigninger, de har haft i indkomsterne, nu når op over de hidtil gældende bundgrænser, og derfor er det ganske givet helt nødvendigt, at disse bundgrænser løftes også i år. Al den tale, der føres, ikke mindst i visse dele af pressen, om, at der bliver færre og færre om at betale skatter, har i virkeligheden ikke noget med kendsgerninger at gøre. Antallet af skatteydere er gennem årene steget langt, langt mere, end selve befolkningstilvæksten skulle medføre.

Jeg nærer derfor det håb, at et sådant lille praktisk stykke reformforslag, som den

højtærede finansminister her møder med, også vil få den tilslutning her i salen, som det fortjener. Det er efter min opfattelse helt urimeligt at opretholde beskatning af indkomster, der er så små, at de knap nok levner de pågældende muligheden for at klare selv det mest skræbete familiebudget. De skatteydere, der fritages for statsskat ved, at grænsen løftes de 400 kr., ville komme til at betale mellem 20 og 37 kr. i årlig statsskat. Det er jo også så små beløb, at en forholdsvis stor del af dem vil medgå til administration af skatteligningen og skatteopkrævningen.

Samtidig med at forslaget til udskrivningslov forhøjer bundgrænsen, er der foretaget en mindre lempelse af de små og de mellemste indkomsters beskatning. Jeg forstår, at formålet hermed åbenbart er at afbøde den virkning af progressionen, som skalaen ellers indeholder for disse indkomster, og som vort nuværende skattesystem naturligt medfører. Udligningen for de lempelser, der her gives, sker ved en mindre stramning af beskatningen af de store indkomster. Såvidt jeg kan se, er denne stramning størst ved bruttoindkomster omkring de 80 000 kr. Jeg har prøvet at undersøge forholdene for en sådan skatteydere vedkommende, og jeg har som eksempel taget en skatteyder i en købstad med en ligningsprocent på omkring 10. En sådan skatteyder med en bruttoindkomst på 82 000 kr. vil i samlede skatter til stat, kommune og udligningsfond i år skulle udrede 32 000 kr., men efter det forslag, der her foreligger, vil han komme til at betale en samlet skat på 33 000 kr.; det er altså en samlet forhøjelse på 1 000 kr., men skatten vil alligevel levne en mand med en sådan indkomst meget nær ved 50 000 kr. til ham selv. Jeg vil mene, at en sådan skatteyder ikke er forholdsvis nær så hårdt beskattet som de mellemste indkomster, og jeg finder det helt ud naturligt, at han med disse 1 000 kr. bidrager til at lette den stigende beskatning for de hårdest ramte, som ellers automatisk vil følge efter indkomststigningerne.

I det fremsatte forslag til ny værneskatte- lov har man fulgt de samme retningslinier. Her er bundgrænsen i forslaget løftet fra 8 000 kr. op til 10 000 kr., og der foreslås en lettelse også for mellemindtægter på noget over disse 10 000 kr. Også dette for-